

Ο Μαραθωνιοδρόμος μας ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΝ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 20 (Του ανταποκριτού μας, αεροπορικώς).—
"Όταν γύρισε από το Λονδίνο ο Μαραθωνιοδρόμος μας Στέλιος Κυριακίδης έσπευσα να τον επισκεφθώ για να μου διηγηθώ τις έντυπώσεις του από τους Ολυμπιακούς Άγώνες.

Στη Φιλοθέη, στο κομψό και άνετο σπιτάκι του, βρίσκω τον Κυριακίδη μέσα στο συνηθισμένο οικογενειακό του περιβάλλον

Ο Κυριακίδης πρόσφερε στον Έλληνικό άθλητισμό όσα κανένας άλλος ίσως Έλληνας άθλητής. Κι' όχι μονάχα στον άθλητισμό μα και στην Ελλάδα γενικά. Ξεκίνησε με τα χρώματα του Γ.Σ.Ο., που τα κράτησε και τα τίμησε μέχρι τέλους, από το στάδιο της Αμμοχώστου στα 1933. Αφού αγωνίστηκε σε Παγκυπρίους Άγώνες σ' όλες σχεδόν τις πόλεις της Κύπρου,

Ο Κύπριος Μαραθωνιοδρόμος από του Ραδιοφωνικού Σταθμού γωγής του Μαραθωνίου, όπου, τίμους προσπαθείας του, κατέλαβε

Στέλιος Κυριακίδης όμιλών από του Λονδίνου πρό της διεξαγωγής του Μαραθωνίου, παρά τας φιλοτίμους προσπάθειάς του, κατέλαβε

μόνον την 18ην θέσιν. άσχολεΐται με τον κηπό του. Με ύποδέχεται με έγκαρδιότητα. Καί πρώτα-πρώτα τον συγχαίρω που άγωνίστηκε τίμια και με άθλητικό πνεύμα στον Μαραθώνιο του Λονδίνου. Τί σημασία έχει πώς δεν κέρδισε; "Όπως ειπε κι' ο άναβιωτής των Ολυμπιακών Άγώνων Βαρώνος ντε Κουμπερτέν, «τό σπουδαιότερο στη ζωή δεν είναι να νικᾷ κανείς, αλλά ν' άγωνίζεται καλά». Κι' άναμφίβολα ο Κυριακίδης, στον άγωνιστικό στίβο, 15 χρόνια τώρα, «άγωνίστηκε καλά».

Μου μιλάει για τή ζωή τους στο Λονδίνο, για τις προπονήσεις για τις δεξιώσεις και τις περιποησεις που τους έκαναν. Το κλίμα όμως και το είδος της τροφής, αυτά τα δυό, δεν μπόρεσαν, μου λέει, οι Έλληνες άθλητές να τα συνηθίσουν. Κι' ίσως γι' αυτό να μη μπόρεσαν ν' άποδώσουν όσο θάπρεπε. Ειδικά για τον Μαραθώνιο, για τον όποιο όλοι μας είχαμε μιιά κρυφή λαχτάρα, μου μιλάει για τή διαδρομή, τους συναγωνιστές του. Οί Μαραθώνιοι έχουν πάντα τ' άπρόοπτά τους. Κάπου 10—12 «φαβορί» του άγωνίσματος έτερμάτισαν μετά τον 4ον. Οί 4 πρώτοι ήσαν σχεδόν άγνωστοι μέχρι τότε! Κι' ο Κυριακίδης, που έθεωρείτο μέσα στους 10 καλύτερους, τερμάτισε 18ος, ξεπερνώντας άρκετους από τους πρωταθλητάς της Εύρώπης, της Αμερικής και της Ασίας.

Ο Κυριακίδης άποχωρεί πια από τον στίβο. Μου τó δήλωσε κατηγορηματικά. Είμαι τώρα 39 χρονών, μου λέει, άρκετά άγωνίστηκα. "Ας έρθουν νεώτεροι. Είναι οικογενειάρχης, με δυό παιδάκια, κι' ή γυναίκα του περιμένει τρίτο αυτές τις μέρες. Άσχολεΐται όλο τó πρωΐ στην Ηλεκτρική Έταιρεία και τ' άπόγευμα κι' όλο τó θράδυ στο σπίτι. Πρότυπο καλού υπαλλήλου και οικογενειάρχου. Μόνη του φιλοδοξία είναι να ύπηρετήση όσο μπορεί τον Έλληνικό άθλητισμό στο όργανωτικό και τó διοικητικό μέρος. Θάναι πολύτιμη ή πείρά του. Προσφέρεται να έργαστή, άρκει να τού τó ζητήσουν. Σκέφτεται επίσης να πάρη την πρωτοβουλία για μιιά έτήσια όργανωση στην Ελλάδα δρόμου 25 χιλιομέτρων, όπως γίνεται άλλου. Πιστεύει πώς μιιά τέτοια άμιλλα στο δρόμο αυτό θάναι τó καλύτερο φυτώριο για νέους Μαραθωνιοδρόμους. Βασίζεται κυρίως στην Έλληνική έπαρχία και στον έξω Έλληνισμό..... Γι' αυτό όμως χρειάζονται χρηματοδότες. Ο ίδιος είναι πρόθυμος να έργασθῆ στο όργανωτικό με όλο του τó ζήλο.

ήρθε στην Άθήνα όπου, χρόνο με τον χρόνο, κατέκτησε την πρώτη θέση στους δρόμους άντοχής, για να ειδικευθῆ σιγά-σιγά στον Μαραθώνιο. "Όχι μονάχα στους Πανελληνίους Άγώνες μα και στους Βαλκανικούς και σ' άλλους διεθνείς άγώνες μας χάρισε μεγάλες νίκες και δόξασεν όσο λίγοι την Ελλάδα. Μετέσχε σε δυό Ολυμπιακούς Άγώνες, στο Βερολίνο στα 1936 και στο Λονδίνο φέτος. Μετέσχε τρεις φορές στον περίφημο Μαραθώνιο της Βοστώνης, στα 1938, και 1946 και στα 1947. Άγωνίστηκεν, εκτός από τα στάδια της Κύπρου και έλευθέρης Ελλάδος, στο Κάιρο, Άλεξάνδρεια, Ζάγκρεμπ, Βελιγράδι, Βουκουρέστι, Πόλη, Όσλο, Στοκχόλμη, Βερολίνο, Λονδίνο, και Βοστώνη.

Παντού ειχε θαυμάσιες έμφανίσεις και τίμησε τα Έλληνικά χρώματα, όχι μονάχα με τις νίκες του, μα και με τó ήθος του, την άθλητοπρέπειά του, τον άγνό πατριωτισμό του. Στο Λονδίνο, στην Αμερική, έπανειλημένως μίλησε για την Ελλάδα και συνηγόρησε για τά δίκαιά της, καθώς και για την ιδιαίτερή του πατρίδα, την Έλληνική Κύπρο. Καί με τή διεθνή εκτίμηση, πούχεν άποκτήσει, ιδίως μετά τή νίκη του στη Βοστώνη στα 1946, τά λόγια του ειχαν ιδιαίτερη βαρύτητα.

Ο νικητής της Βοστώνης κι' ο θριαμβευτής των Βαλκανικών Άγώνων άποχωρεί τώρα όριστικά από τον στίβο. Στιγμή συγκινητική... Τόν παρακαλώ να μου πῆ λίγα λόγια, επί τῆ ευκαιρία αυτή, για τους Κυπρίους. Πρόθυμα μου ύπαγορεύει: «Άποχωρώ του στίβου χωρίς να βλέπω άλλο νέον Κύπριον νάρχεται εδώ να συνεχίση την άθλητική παράδοση των Κυπρίων πρωταθλητών, που τίμησαν την Ελλάδα. Φραγκούδηδες, Παπαμιχαήλ, Δομνίτσες, δεν βλέπουμε πια στο στίβο. Θάναι μεγάλη μου χαρά τώρα που άποχωρώ κι' εγώ, να δώ νέους Κυπρίους άθλητάς με Πανελλήνια προβολή.

Τόσον εγώ όσο και οι Έλληνες φίλαθλοι θά τους βοηθήσουμε όσο μπορούμε. Χαιρετίζω τους Κυπρίους άθλητάς και τον Κυπριακό άθλητισμό με συγκίνηση, καθώς και τήν Κύπρο όλόκληρη. Η συμμετοχή Κυπρίων άθλητών στους Πανελληνίους Άγώνες και σ' άλλους άγώνες διεθνείς με την Έλληνική ομάδα θάναι ένας επί πλέον δεσμός της Κύπρου με τήν μητέρα Ελλάδα, μέχρι τῆς ποθητής στιγμῆς τῆς ένώσεώς της με τήν έλευθέρη Πατρίδα».

Δ. Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ